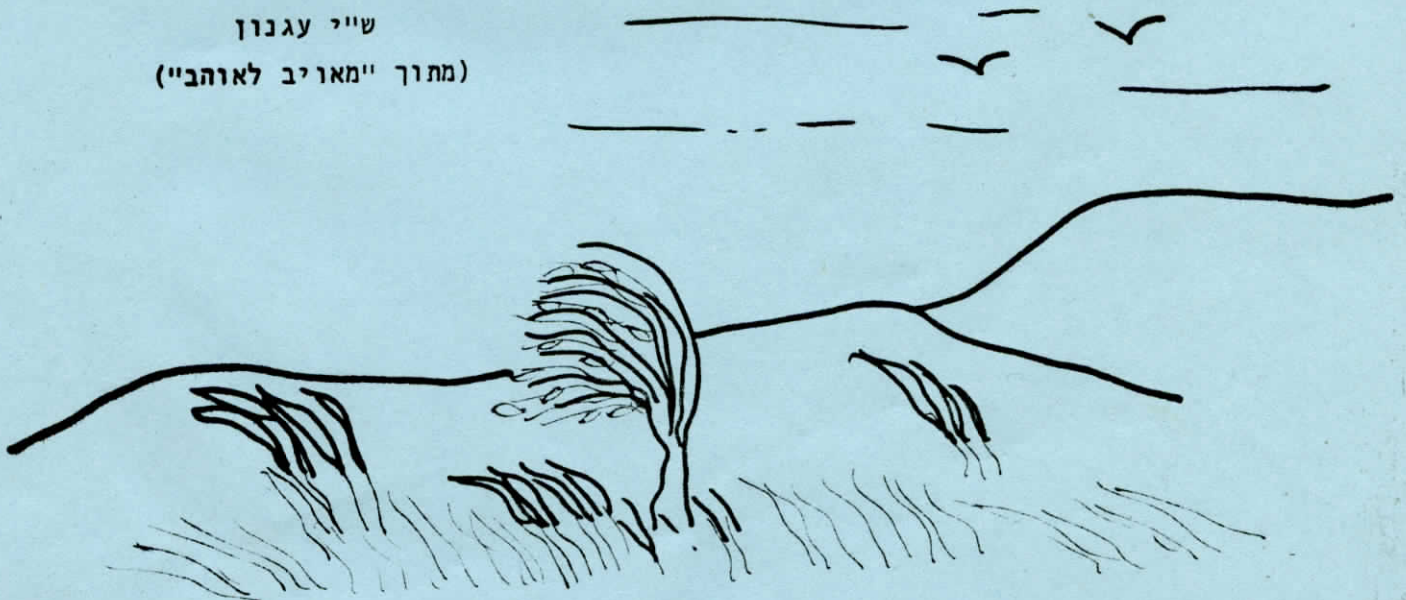

100 שנים להולדת שמואל יוסף עגנון

... ראה הרוח שבניתי לי בית. בא ושאלני, מה זה. אמרתי לו, בית הוא. צחק ואמר, חייך לא ראיתי עוד דבר של צחוק כבית זה שאמרת. צחקתי אף אני ואמרתי לו, את שעדיין לא ראית אתה תראה. צחק ואמר, בית זה מהו? צחקתי ואמרתי בית הוא בית. צחק ואמר לי, אלך ואבדוק. פשט את ידו ובדק את הדלת. נשברה הדלת ונפלה. פשט את ידו ובדק את החלונות. נשברו החלונות ונפלו. לסוף הגביה עצמו ועלה לגג. כיוון שעלה נפל הגג. צחק בי הרוח ואמר, ביתך שבנית היכן הוא? אף אני שאלתי, היכן ביתי. אבל לא צחקתי...

ש"י עגנון
(מתוך "מאויב לאוהב")

מספר 1083, כפר הנשיא ט"ו באב תשמ"ז 29.7.88 עלון פנימי

י מ י - ה ו ל ד ת

31.7. אודי וגנר
מרב עמר

1.8. בטי דוארי
נחמן אנגלסברג
אורה נמלי
אורלי וייסבורט
ינאי קולט
אהוד אלמן

3.8. מר סולומון ג'קסון

דליה וגנר

מיכל דדוש

לוטן מזרחי

4.8. בועז נאי

ליאור בן-זאב

הגר טובס

5.8. ציונה מזרחי

6.8. דוד דבולט

יוחאי וולפין

מלי עמית

י מ י - נ י ש ו א י ן

31.7. חניטה וזוהר בן-דוד

3.8. שילה והנרי בן-יהודה

5.8. ליאורה ורוני ויינשטיין

6.8. מרב וגידי איתם

17 ביולי 1988

מועצה אזורית הגליל העליון

לכב' אנגה סגל שלום רב,

הנידון: אוטובוס לקייטנת אלי"ן

כמדי שנה, גם השנה אתם רשאים להזמין אוטובוס לטיול בן יום אחד לקייטנת אלי"ן שתתקיים ביישובכם.

זאת תהיה הרומת המועצה האזורית שלנו למבצע האנושי המרגש שאתם עושים. נא התקשרו עם מה' התחבורה שלנו לתיאום העניין.

בברכת חברים
-- זלמן גסטר
ראש המועצה

העתק:
אליה דגן - מח' תחבורה.
י. פרידמן - גזבר.

מה נשמע ?

* בימים לוחטים אלה הרבה חברים מתלוננים, שהשינה נודדת מעיניהם. ההסבר המתבקש, כמובן, הוא - שחם כל-כך, אפילו בלילה! אך מתגנב חשש לליבי, שאולי הסיבה האמיתית הן האסיפות הסוערות והמחשבות על מה יהיה כאן בקרוב.

* ובכן, לא קל לחזור מחופשה בחו"ל ישר לקלחת הזאת. אבל מסתבר שמידברי הכפריי-אפשר לברוח. קראנו כמה מגליונות יוני אצל ורני וסדריק בלוגאנו והרגשנו תיכף בבית. משפחת לוי מוסרת ד"ש חמה לכולם.

* בליל שבת משפחת אלמן הענפה הגישה לנו ערב לזכרו של מיק ז"ל. המתכונת היתה שונה מזו שהכרנו עד כה - וכל הכבוד למבצעים.

* ברכות קליטה מוצלחת לאחות החדשה תמי, לבעלה משה ולשני ילדיהם. תמי התחילה לעבוד במרפאה השבוע בהדרכתה של ג'ניה.

* ברוכים השבים הביתה - נורית, גבי והשבט, אחרי שנת שירות במצפה שלם. יהיה טוב לראות את ה"אורנים" שוב בינינו.

* חתונה באופק. צביה מתחתנת עם בחיר ליבה קרייג ביום ה', ה-11 באוגוסט.

* אורחת הגיעה בהפתעה. דליה בוסקילה ושני בניה נכנסו לחדר-האוכל ערב אחד השבוע, כאילו לא יצאו כלל לאנגליה הקרה והגשומה. הם ישו כאן כמה שבועות. בכלל, מסתמן כנס משפחתי בימים אלה לרגל חתונה משפחתית. לסבתא לילי רזניק מזל טוב והרבה נחת!

* גם עירית שיינגזיכט באה לביקור תוך כדי חזרה מחו"ל והמשך שנת חופש.

* 16 (!) מחברינו הטובים והמזיעים בילו יום ארוך ומייגע במילואים באיזור. האם צה"ל אף פעם לא יוצא לפגרת קיץ??

* הרגשנו בהיעדרם של תלמידי אולפן "אורן" וחלק מהצוות. הם כולם היו בירושלים השבוע והשתתפו בסמינר על נושאים יהודיים של הסוכנות. בגמר הסמינר התחלקו לקבוצות "אומנות" ועברו מסלול על-פי הנחיית אולפן "אורן".

* הרולד ואלך עבר ניתוח גב נוסף בבית"ח פוריה ואוולין מוסרת שקצת-קצת הוקל לו. המון איחולי החלמה מהירה ושלמה, הרולד.

* דבי חזרה הביתה ומרגישה הרבה יותר טוב.

* איזי עדיין בתל-השומר וגם לו אנו מאחלים חזרה הביתה במהרה.

שבת שלום ושבוע טוב
א ל ז ה

נ.ב. כרגע נמסר לי כ-"STOP-PERSS", שמרכז המשק נושך בידו ע"י כלב. לא ידעו האם הכלב נשלח מטעם התק"ס, א.ה.ל. או אי-אלה מוסדות המשק! לכלב שלום. (דרך אגב, אותו דבר קרה גם לאילנה רוז לפני ימים מספר. האם כבר מסוכן להתהלך בקיבוץ זה בלילות?).

מי יצביע "ליכוד"?

איך מגיעים לליכוד חברתי?

אותי מאוד הרשים הסיפור על החלטת הקיבוץ לפני שנים (לפני שאני הגעתי לכאן) לוותר על נופש ולגמור לקנות לכל החברה מקררים. זה מעשה שכלל את כל החברים למען הטבה מסוימת לחברים, שעדיין לא הגיעו לפריט חשוב זה. הייתי רוצה להציע דבר דומה היום, כדי לגמור כמה תורים שהקיבוץ החל בהם ולא גמר. האם תהיה היענות להצעה כזאת היום? הרי חברים יותר מבוגרים והם זקוקים לנופש שלהם. והצעירים - גם טלוויזיה ומזגן אין להם, וגם על דמי נופש יוותרו? איך אפשר להציע הצעה כזאת? אך היום, כשנצטרך לוותר על משהו, או על כמה דברים - על מה נוותר, כך שהויתור גם יחזק אותנו וגם ילכד אותנו?

לי נראה שהתחום הבולט ביותר הוא הנסיעות לחו"ל. אני רוצה להציע שהקיבוץ יחליט ששנה אחת לא נוסעים לחו"ל, אלא במקרי חירום (או עסקים) בלבד. אני רוצה שאנחנו נחליט אר זה לפני שהמוסדות הפיננסיים יחליטו בשבילנו. ואם הם יחליטו, האם נחיה עם המצב שהקיבוץ לא ישלח אנשים לחו"ל למשך שנים וכל מי שיש לו אמצעים פרטיים ימשיך לנסוע? אני מעוניינת שנהיה כולנו באותו המצב לשנה לפחות. לדעתי, זה ילכד את החברה. שנה אחרי זה אולי נחליט על צעד אחר. כלומר - אולי שנה אחרי זה נוותר על תחום אחר (נופש?) ונאפשר נסיעות גם על חשבון הקיבוץ וגם נסיעות פרטיות.

אבל, כמובן, יהיו דיעות שונות: "לא נסעתי הרבה שנים ומה שחשכתי מגיע לי". (תשובה: נכון - אבל תוכל לממש את המגיע לך כעבור שנה). "אני מוותר יותר משכני, שנסע לפני שנה או שנתיים". "אני מוכן לוותר, אבל משהו אחר יבכה במזכירות וכמובן יאפשרו לו נסיעה מיוחדת. איך אני ארגיש אז?" (תשובה אפשרית - המזכירות לא תדון בשום פניות לנסיעות מיוחדות. על נסיעות חירום יוחלט בוועדה מצומצמת של המזכירות או ועדת החברים).

במצב היום קשה לבקש מהחברים לוותר על רצונותיהם בתחומים שונים (לימודים, פריטים כגון טלוויזיה או מזגן), כשרואים לנגד עיניהם את כל החברים הנוסעים וחוזרים מטילים שונים. אני בטוחה שלפחות חלק מחברים אלה היו מוכנים לוותר גם השנה, לו היתה החלטה כזאת מטעם כל הקיבוץ.

בוועדת החברה היו חילוקי דיעות חריפים, שבוודאי מייצגים את דיעות החברים בכלל החברה. לכן אני מתלבטת - האם כדאי "להציק" לחברים ולבקש לוותר על דבר, שבכפר הנשיא מעורר רגשות כל-כך חזקים?

לידיעתכם - השנה נוסעים 40 חברים על חשבון הקיבוץ. לפני שנה - 20. חברים נוספים (את מספרם לא היה אפשר לברר) נסעו במסגרת של שבועיים חופשתם.

אולי בכל זאת נצביע בעד ליכוד (חברתי)?

שרה דבולט

בלב ים

(מתוך מכתב למשפחה)

אבישי מפליג כאיש צוות ביאכטה מסן-פרנציסקו לים הקריבי. בג'אמאיקה היה חסר איש לצוות - התקשר אבישי לניר בניו-יורק, וניר הופיע.

ערב שבת, 27.5.

וירבה קרה מאז הדף הקודם, הרבה השתנה. כמוכן שהבסיס לא השתנה. עדיין אנו סירת מפרש קטנה בלב ים.

קצת אחרי שמונה בערב עכשיו. מה קורה אצלכם בבית?....

בשמונה הסתיימה משמרת ההגה שלי, מ-5.00 אחה"צ. ניק החליף אותי ואני ירדתי לכתוב לכם ולננוח. ב-2.00 אחרי חצות אני עולה למשמרת עד 5.00 לפנות בוקר.

מחר שבת. נגיע לאקפולקו להצטיידות - דלק למנוע (בימים האחרונים נאלצנו להפליג בעזרת המנוע רוב הזמן - הרוח לא הגיעה), מים מתוקים (אומרים שבכל מכסיקו מי השתייה מזוהמים בחיידק שמכה בלא-מקומיים ושיש להיזהר מכל משמר. מה נעשה? נראה. אולי ניאליץ לקנות מי שתייה בבקבוקים); מזון לדרך ארוכה - עד פנמה איננו מתוכננים לעצור. אולי 3 שבועות הפלגה. אני אחראי על ההצטיידות במזון. נעשה גם כביסה. נתקשר הביתה - הל-וואי ואצליח ליצור איתכם קשר! תודה שאתם מקבלים את שיחות הקולקט שלי...

מה עוד נעשה ביבשת? ננסה לאסוף מידע על הדרך לפנמה - מהו חיזוי מזג-האוויר, האם כדאי להפליג קרוב לחוף או שמא בעומק הים (ברוחות שונות). ננסה להשיג אנשי צוות נוספים.

משה הוא בחור ישראלי מסן-פרנציסקו. מצאתי אותו דרך מכרים משותפים. הוא הגיע בטיסה לקאבן סאן לוקס והחליף את קורט שחזר הביתה ל-C.A. לאחר הקטע הראשון. משה יוכל להישאר איתנו עוד שבועיים-שלושה, ולא יותר. ומי יעזור לנו לעבור בתעלת פנמה? נמי יפליג איתנו הלאה בים הקאריבי? אני הוא איש הצוות היחיד בינתיים... אנסה להת-קשר לניר ולהציע לו להצטרף. זוהי חוויה שאין שניה לה.

מה עוד נעשה? נלגום בירה קרה במסבאה, נחוש אדמה ועצים, נאכל עוף צלוי עם תפ"א וברוקולי (רעיון של ניק האנגלי...) ונסתכל על בחורות.

בצוהורי היום, כחום היום, עצרנו את המנוע, נעמדנו במקום (האוויר עמד - "Not a breath of air") וקפצנו לשחות בלב הים. חוויה נפלאה. לאחר מכן התקלחנו על הסיפון במים מתוקים ואני התגלחתי מול שבר ראי. רק את הזקן גילחתי הפעם. שיער הראש צומח במהירות!

אחרי-הצוהורים הגענו קרוב ליבשה סוף. סוף. הרים מסולעים, חופים חוליים ארוכים, כפרים ועיירות, ג'ונגל של דקלים. מטעים חקלאיים... הלואי והיה לנו זמן לעצור לביקור בחופי הפלא האלו של מכסיקו. סירת מנוע התקרבה לכיווננו. חששנו שאולי משמר החופים או מה. התברר - חבורת כייפנים יצאו לדוג. ביקשנו לקנות דג והם העבירו לנו דג גדול ונאה וסירבו לקבל כסף. אמרו שהדג קרוב משפחה של הטונה.

חתכתי וניקיתי את הדג. ולפני השקיעה הכנסתי לתנור, בלי שום תבלינים ושום התעס-קות מיותרת. העמדתי אורז על הגז (חצי מי-ים - חצי מים מתוקים, שארית האפונה הירוקה מארוחת הצוהורים) והתכווננו לקבלת השבת.

ציפור שחורה גדולה שאיני יודע את שמה חגה סביבנו פעמים רבות וגילתה עניין רב בנו. לאחר היסוס נחתה ועמדה על הרזילינג, המעקה. איזו התרגשות! זו הפעם הראשונה שציפור מתיישבת על סירתנו. התחלנו לצלמה ולהתקרב לאט לאט והיא לא הביעה שום דיעה או התנגדות. להיפך - הזמינה את חברתה להצטרף ומאז יושבות להן שתי ציפורים על החר-טום, מנקרות את נוצותיהן ומחרבנות על המפרשים המגולגלים. מאוחר יותר ניגשנו לקפל מפרש אחד והציפורים בדרכנו לא זזו. בקפלי את המפרש נדחפה אחת הציפורים למים ותוך דקה חזרה והתעופפה ונעמדה חזרה במקומה על החרטום....

א ב י ש י

שלמות פעולתו כאדם וכחבר

ליום שלושים של חברנו מיק אלמן ז"ל

חיפשתי את המילה העברית שתבטא נכונה את המילה האנגלית integrity ואכן מצאתי: שלמות, תמימות, יושר.

ואומנם בחרתי בשלמות... אך צריך לכלול גם את יתר הפירושים: יושר ותום - שלושתם יחד מבטאים איך הייתי אני רוצה לתאר את מיק.

לכל דבר ניגש בשלמות ובתום-לב. לקרובים לו, לחבר, לחברה, במחשבה ובמנשה. מהדבר הקטן עד הגדול.

לפני למעלה מ-30 שנה פעל מיק בשירות השדה של מפעלנו בנושא של ציוד לו-שקיי (חברת "ריות" טרם נוסדה אז). הוא היטלטל כל השבוע בדרכים בטנדר, ממשק למשק, וחזר רק בסופי שבוע הביתה. יחד איתו, כחלק בלתי נפרד ממנו, נסע גם ציוד להכנת תה אנגלי מושלם ("Let's have a perfect cup of tea").

בעשרים השנים האחרונות פיתח מיק את התחביב של מלאכת העור - אותו תחביב שהביא אותו בסופו של דבר גם למקצוע הסנדלרות. מי שמבקר בביתו יכול לראות את שלמור הביצוע של העבודות שביצע.

ה"מוטיבים" שבחר גם הם מבטאים את התמימות שבנפשו. היתה לי הזדמנות להיווכח עד כמה התעמק בלימוד העור בכל הקשור לחומר, כלים, תהליכי עיבוד וסגנון. הוא קיים קשר עם עולם העור ע"י קריאה בספרים, קבלת עיתונות והתכתבויות עם גורמים בנושא.

גם לעבודתו כסנדלר הוא ניגש מתוך שאיפות לשלמות. כל נעל היוותה בשבילו אתגר והתיקון היה צריך להיות מושלם.

אינני יודע אם משהו מדד את התרומה החשובה שמיק תרם למשק בתור סנדלר. אך ללא ספק גדולה וקובעת היתה תרומתו בתור האיש שהקים את המחלקה ליציקת נירוסטה בקיבוצנו. קשה להעריך את התפתחות המפעל ללא הקמת המחלקה הזאת וההצלחה המקצועית והכלכלית כה זכינו הודות לעבודתו, התמסרותו ומקצועיותו של מיק.

בשנת 1959 הוחלט על הקמת מחלקת יציקה של פלדת אל-חלד ולאחר שנחתם חוזה תקשורת-היידע עם חברת APV באנגליה (שבזמנה היתה - ואולי גם היום - החברה המובילה בתחום זה בכל אירופה) יצא מיק, שנבחר ע"י המפעל לשם כך, לקבל את ההכשרה המתאימה ואת היידע של יציקת פלדת אל-חלד בחברה. מיק עבד ולמד שם חודשים רבים, מנותק ממשפחתו, מהקיבוץ, מה-ארץ וגם מהעולם - כולל האנגלי. הוא רק עבד, למד ורשם. הכול רשם. הוא חזר אחרי חודשים רבים של הכשרה, מצוייד ברשימות מפורטות של כל מה שלמד. הוא למד את טכניקת היציקה, את המדע שמאחורי הטכנולוגיה. הוא למד איך להשתמש בכל הציוד, ובקיצור - איך לצקת יציקה טובה של נירוסטה.

מיק התחיל את הכשרתו באמצע מרץ 1960 וחזר ארצה בסתיו. בינתיים הגיע הציוד שהוז-מן ובתחילת 1961 הגיע גם התנור (משומש שעבר אוברול יסודי). בשנת 1961 בוצעה היציקה הראשונה והיא היתה מושלמת מההתחלה! אז גם יכולנו להיווכח באיזו שלמות רכש מיק את היידע של יציקת נירוסטה, דבר שנתן לנו את הבסיס להתפתחות הגדולה של המפעל, שחלה בעקבות הכנסת היציקה הזאת למפעלנו.

יציקת הנירוסטה ושלמות הביצוע ע"י מיק היוו מיפנה בכל ההתפתחות של המפעל: פיתוח הברזים ב-1964, הפיטינגים ב-1968, שניהם באו בעקבות ההצלחה הראשונית, החלוצית, בה הפעיל מיק את מחלקת יציקת הנירוסטה.

מיק היה אדם צנוע ותמיד פיקפק בהצלחת מעשיו, תמיד שאף להגיע לשלמות ובדרך להשגתה לא העריך את הישגיו שבדרך. על כן לא הכיר גם בהצלחת מעשיו וגם לא האמין שה-חברה הסובבת אותו הכירה בה. אנו מוקירים את תרומתו הנכבדת שמיק ז"ל תרה לכלכלת משקנו. יהא זכרו ברוך.

א ו ס י

לסבא שלי ביום השלושים.

לחשוב על סבא שלי זה כבר כמעט כמו לחשוב על חלום, על משהו מרוחק, משהו שמאז ומתמיד היה איתנו, ולפתע - הלך ואנו מתחילים סוף-סוף להבין, שלא יחזור.

כשאני חושבת עליך, סבא, אני זוכרת את השלמות שתמיד דרשת מעצמך ומאי-תנו: איך בארוחות שבת וחג משותפות נהגת להתיישב ישר, ולפתע היתה המשפחה כולה יושבת זקופה. אני חושבת על זה ופתאום מבינה מה היית בשבילי - לא רק סבא, שתמיד מקריץ אהבה והתעניינות, אלא גם ראש משפחה, מוביל אותנו אחריו. וגם אם לא תמיד מצא חם בעינינו כשהתעקשת לברך בחנוכה על הנרות, אתה לא ויתרת, כאילו רצית בכל מאודך לעשותנו דומים לך. אולם אנו - שלא נולדנו בזמנך ולא גדלנו כמוך - פשוט לא הבנו.

אני זוכרת את הצחוק הזה הנהדר שלך שעדיין ממלא את סביבתי בחום בכל פעם שאני נזכרת בו וגורם לי להעלות חיוך על פני. אני זוכרת את מערכת היחסים המושלמת הזאת בינך לבין סבתא, איך תמיד נהגתם לעזור זה לזה ומעולם לא מאסתם.

טוב מאוד זכור לי גם, כמה אהבת לצלם. את יום ההולדת של אמא, שנחגג בירדן, רצית להנציח בתמונה מרשימה וברוח העזה עלית על כיסא וכמעט התהפכת. כמה צחקנו אז... והיום אני נזכרת וחיוך של עצב עולה על שפתי. אותה שמחה ועליזות שוב לא תשוב, לא תחזור על עצמה, וזכרונות - הרי עד כמה שנעימים הם, איך בהם שמץ של מציאות חיה ונושמת.

סבא שלי - בא והקים לי קיבוץ לחיות בו, קיבוץ יפה - בית בשבילי. את מיטב שנותיו הקדיש למטרה נעלה זו - ואני יכולה רק לנסות להמשיך לבנות ולפאר את חלומי.

אוהבת לעולמים

נ י ר י ת

החופש הגדול בעיצומו ואנו נהנים משפע של פעילות.
ילדי בית-הספר רוצים לשלוח

זר תודות (זמני)

- ל: * אתי, שעושה לילות כימים בארגון חופש מלא חוויות.
* איזק וג'יין, שטעם הערב שאירגנו לנו בירדן עדיין בפינו,
ואנו מצפים לעוד.
* לחניטה וזוהר, שאירגנו שבוע של מחנון משגע, ממנו יצאו צרודים
נלהבים ומאושרים.
* לכל המד"צים - טלית, נירית, דיסון, עמר, שחר, רני, ינאי, אלון ק.
אייל ת., ביני, ישי, נואית, לימור... וסליחה אם שכחנו מישהו.
* לשמעון ואביבה - על כל העזרה בארגון האוכל.
* לגבי - ששומרת עלינו בבריכה ומקרינה לנו חרטים.
* לצוות המספרה, יהודית ב. וצחי - על התרופות המשגעות.
* לג'יין - עוד תודה! על החוג למלאכה המושך את הילדים כמו זבובים
לריבה.
* לדודו ומעין - על "משחק הדגלים".
* ... ולכל הצוות, המטפלות וכל מי ששכחנו.

ה ר ב ה ת ו ד ה ! (זמנית... כי החופש עדיין בעיצומו!)

מ י ל ד י ב י ת - ה ס פ ר

— o — תגובה — o —

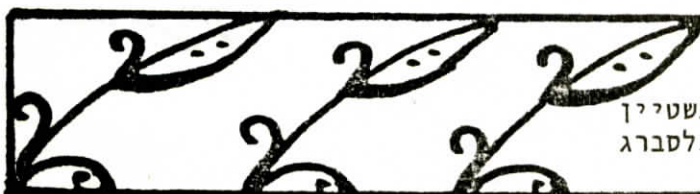
בתור קוראת קבועה של "דברי הכפר" וגם כותבת מדי פעם לעלון, אני מוחה על צורת
ההתבטאות של אילן המאירי.

אם יש לאילן בעיה עם דברים שקורים במשק ועם החברים שבו - שיכתוב מאמר מסודר
ומסוגנן וינמק את מניעיו - מצידי שיהיה מדור קבוע דוגמת "בינינו לבין עצמנו".
במקום "מה נשמע?", למשל "מה נראה?"

אך לטפסף את התסכולים שלו לתוך "מה נשמע" - זה לא מקובל עלי. לפי עניות דעתי
וכך הבנתי זאת תמיד, "מה נשמע" משרת את החברה כנתינת אינפורמציה - "מה נשמע?"
פשוטו כמשמעו.

אז אנא, נשמור על הסגנון המקובל.

יעל נמנוב

נ ר - ז י כ ר ו ן

י"ז באב תשי"ט - מר יהודה ברנשטיין
כ"ג באב תשל"א - מר הימן אנגלסברג

ברכות לכלולות ג'ים ואורלי.

הקדמה: מסיבות רבות ושונות נדחה הערב החברתי שתיכננו לג'ים ואורלי כמה וכמה פעמים... רלבסוף - עם הדחייה האחרונה, הסתבר לי שלא אוכל להשתתף בערב זה, ועל כן אני שולחת את הדברים שהתכוונתי לומר לאורלי וג'ים מעל דפי "דברי".

*

בערב ירושלמי צונן מאוד הגענו, כ-20 חברים וחברות מכפר הנשיא, לשמוח עם אורלי וג'ים בשמחת כלולותיהם. חשוב מאוד לציין, שהיה זה ערב צונן, לא רק מפני שכשישבנו שם ליד בריכת השחייה הרגשנו את הקור עד העצמות, אלא בעיקר מפני שצינת מזג-האוויר נעלמה מול גל החום שהקרינו משפחות כהן ושלום ושעטף וסחף את כל הנוכחים. השמחה היתה כה גדולה וכולנו רקדנו, קיפצנו ועלזנו יחד עם בני הזוג המאושר, משפחותיהם וידידיהם.

בין הרוקדים והעולזים היה גם חברנו מיק אלמן ז"ל, ועדות לכך תמצאו בסרט הווידאו שצולם באירוע. הסתלקותו של מיק מאיתנו היתה סיבה כואבת לדחייה שדחינו פעמיים את האירוע הזה, אבל היו גם סיבות אחרות לדחיות נוספות.

והנה הערב, בשעה טובה, ליד בריכת השחייה שלנו, אנו מרימים כוסית לחיי הזוג שלום.

אורלי וג'ים נמצאים עימנו כבר כמעט שנתיים, שנתיים שהיו מאוד לא קלות במערכת הבריאות שלנו, גם בקיבוץ וגם מחוצה לו.

ג'ים הגיע אלינו והתקבל על סמך הצגתו את השקפתו המקצועית כרופא משפחה, היה מעורב גם בסערות שטילטלו את הקהילה שלנו ועדיין לא נרגענו מהן. אנו מקווים שהרגיעה אומנם תגיע אלינו, וששפינת הבריאות תשוט במים שקטים, כשעל סיפונה ימשיך לנווט ג'ים כרופא הקהילה שלנו.

דברים אלה אפילו מחזקים ע"י הגימטריה. שימו לב:

אורלי וגם ג'ים שלום = 724

ומה הם אומרים?

תהיו לי בריאים = 724

לאורלי וג'ים אנו מאחלים חיים מאושרים ביחד, שיהיה ביתכם איתן ושהילדים שיהיו לכם ייהנו מתוכנות המחשב של ג'ים ולא ישברו את כלי הקרמיקה של אורלי. לחיים!

תמר וולפין

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

שם הסרט: א ל נ י ELLENI

בימוי: פיטר ייטס

משחק: ג'ון מלקוביץ', קיט נאלינגן

פיטר ייטס בא לספר את סיפורה של אישה יוניה אמיצה, שנרמסה בידי הכוחות הקומוניסטיים, בגבולות מלחמת העולם השנייה. האישה, אלני שמה, הופכת להיות סמל לאם היווניה האוניברסלית, כפי שזורבה היווני הפך להיות לסמל גברי יווני כזה בספרו של קונצקיס. זוהי אם שמגינה על ילדיה כנמרה ונלחמת ללא פחד גם בקשוחים שבחיללים. ג'ון מלקוביץ' ("דמעות של שתיקה") משחק בסרט כתב של ה"ניו-יורק טיימס" שחוזר בעקבות שורשיו למולדתו יוון, כדי לבקש אחרי רוצחי אימו ואולי לנקום בהם. מהמסע הזה מפתח ייטס בכישרון מסע מפותל רגשית, שמזכיר את האודיסיאה. קיט נאלינגן, שחקנית אופי אנגלית מפורסמת, משחקת היטב את אלני. לצידה לינדה האנט (שחקנית גדולה). הסרט, אגב, מזכיר בהיקפו ובנושאים שהוא מבקש לחבוק את "דמעות של שתיקה".

סרט חזק, שונה צפייה - ואולי יותר.

ו. (ווסטר) סרטים

בעקבות החלטת המזכירות בעניין תאריך חגיגת ה-40 של המשק, קבעה הוועדה את ה-23-24 בספטמבר, שבוע לפני חג הסוכות.

החברים מתבקשים בכל לשון של בקשה לא להזמין אורחים לימים הני"ל. כל בני המשק בארץ וחלקם מחו"ל על משפחותיהם יהיו כאן איתנו ונוכל ליהנות מחגיגה פנימית עם משפחותינו. אז - אל תזמינו אורחים אחרים!

בשם ועדת ה-40 - מיכאל כהן

תולדות של א"מ

כל כמה זמן מופיע כאן קטע קטן מבן או בת משק, המביע הרגשת בית ושייכות, אהבה לכפר ותושביו. הפעם ישנו שינוי קטן - המילים באות מאס הבת, כי גם אני מרגישה צורך להביע הערכה. לא פלא שבני כפר הנשיא, הנמצאים איפה שנמצאים, אוהבים את הבית, כי בתוך אותו בית ישנם אנשים הדואגים לשמור על קשר חי משך כל השנים, שהבנים יידעו שאנו או-הבים אותם וש"איכפת לנו" מה נעשה אצלם.

בקיצור, תודה למי שמחליט ולמי שמבצע. תודה עבור מתנות יום-ההולדת לנכדים שלי, וכעת עבור החוצות היפות שנלשחו לאלה, אורן ושקד ולמורן וזדס. הילדים לובשים את החולצות בגאווה - "כפר הנישא 40 שנה" - ויודעים שגם הם שייכים!

רות נחמני

עֵינֵנוּ !

שינויים בנוהלי דואר

במסגרת הדיונים על דרכים לצמצם הוצאות שונות, הוחלט על השינויים הבאים:

(1) כל דברי הדואר לחו"ל, מלבד מכתבים, יישלחו בדואר-ים, חבר הרוצה לשלוח חבילה או עיתונים בדואר-אוויר, יחוייב בדמי הדואר.

לחברים שיש להם בנים בחו"ל תהיה אפשרות לשלוח צרור בדואר-אוויר פעם בחודש.

(2) אסימונים

(א) לא יחולקו אסימונים לבני הנעורים עד סוף כיתה י"ב.

(ב) מקסימום האסימונים שאפשר לקבל בבית אחת - 5.

החברים גם מתבקשים לא לשמור יותר מכמות זו בבית.

ועדת החברה

תיקון נעליים

רות נאי תקבל נעליים לתיקונים קלים בשעות פתיחת חנות הנעליים. חברים ששלחו נעליים לתיקון בתקופה האחרונה רשאים לפנות אל ג'וני הרמץ, כדי לקבל החזר ההוצאה.

מהספרייה

א. בני המצווה מוזמנים להצטרף לקהל הקוראים בספרייה.

ב. עקב חופשתי (8/9-4/8) יחולו השינויים הבאים בשעות קבלת קהל בספרייה:

הספרייה תהיה סגורה בשעות היום וזאת כדי לאפשר לאילנה להמשיך בעבודת מחשוב הספרים.

קבלת הקהל להחלפת ספרים - בימי א' וב', בשעה 18.00-19.00.

הספרייה תהיה פתוחה לחיילים ולסטודנטים בשבת בשעה 13.00-14.00.

מאיר

תיקון טעות

מספר הטלפון של שלומית והרי ליפשיץ הוא 053 613449, ולא כפי שפורסם.

דרושים מתנדבים

למסירת שבת בחדרי החולים.
המוכנים לכך מתבקשים לפנות אל ויטה או בני פורסטר - ויבואו על הברכה.

המרתון - ומה ההמשך?

לפני שבוע התכנס צוות ההיגוי של המרתון החברתי לישיבה עם עמיר לוי וישעיהו גביש לגבי סיכום מימצי המרתון ודרך ההמשך. נכחו: ישראל אבידור, קרול בילגורי, דודו, לני, נטע, צילה. וכן צורף מופתי במקום קולין, שפרש מהצוות וכן יעל שפרונג, שנתבקשה לרכז את הצוות ועדיין צריכה לתת תשובה בנושא. אישור צוות ההיגוי צריך לבוא לאסיפה, אך בכל זאת ישב הפורום, כדי לא לעכב תהליכים.

כפתיחה הבהיר עמיר לוי, כי תמיד לאחר קיום מרתון חלה ירידה בתנופה. יש להבין שהיא קיימת, אך לתפוש אותה לפני שתביא לחוסר פעולה, וזאת הכוונה לעשות בחודש הקרוב.

בשלב הראשון על צוות ההיגוי להציע 4-5 נושאים לטיפול. הנושאים יוצעו ע"פ: (1) החשיבות (מספר נקודות גבוה) שניתנה ע"י החבר.

(2) רשימת המתנדבים שבחרו לעסוק בנושא (בעיקר אם נרשמו מספיק חברים היכולים הלוות צוות).

חלק מהנושאים לטיפול יהיו כאלה שניתן ליצור בהם שינוי מהיר יחסית וחלקם יותר עקרוניים, כלומר שינוי איטי.

לאחר מכן תיערך אסיפה של משתתפי המרתון החברתי וכל אחד שלא היה יכול להשתתף מסיבה כלשהי במרתון, אך רוצה להיות שותף בהחלטה לשינוי. באסיפה זו ייבחרו הנושאים לטיפול וכן יינתן הסבר על הדגם המוצע ע"י עמיר לוי לגבי מיבנה הצוותים שייבחרו ואופן פעולתם. הודעה על אסיפת משתתפי המרתון תופיע בקרוב. לאור הנחיות אסיפה זו יהיה על צוות ההיגוי להרכיב את מובילי הצוותים לכל נושא.

אנו מקווים שתוך חודש ייפגשו הגרעינים המובילים של צוותים אלה עם עמיר לוי וישעיהו גביש לגבי אופן פעולתם.

מתחת לחדר-האוכל יוקדש לוח-מודעות מיוחד לענייני המרתון.

בברכה ובתקווה לתהליכים מזורזים

בשם צוות ההיגוי

צ ל ה

תעלומה !!

כשרצו להקרין את סרט הווידאו של ה-B.B.C. בערב שבת, מצאו שהטלביזיה המועד להקרנות וידאו נעלמה, וכל המאמצים לאתר אותה עלו בתוהו.

אנו פונים בבקשה דחופה זו לכל מי שיודע היכן יכולה להימצא טלביזיה זו ואם מצאוה - להחזירה למקומה המיועד.

החברים היו צריכים לצפות בסרט טוב, אך בטלביזיה שאינה טובה, ואי-אפשר היה להפיק את ההנאה המצופה

ועדת התרבות

28th July, 1988.

Dear Parents,

• Our new nurse, Tammy, has started to work with Genia. Let's hope that nobody will have to meet Tammy professionally - only to say 'Hello'.

• Nurit and Gabby Oren have returned to us after their year-long stay at Mitzpeh Shalem, a kibbutz right next to the Dead Sea. I'm sure Savta Ruth and Saba Jacques Golan will be pleased to have their grandchildren around again.

• Savta Lilly Resnick also has good cause for smiles this week. Dalia and the boys came over for a visit from Britain and we'd like to wish Mrs. Resnick Mazal Tov, together with the rest of the clan, on the marriage of her grand-daughter Ilana in Jerusalem.

• Mrs. Ney's grand-daughter, Tsivia, is also due to get married. That will be here in Kfar Hanassi in less than two weeks from now.

• Last Friday night, we all gathered in the Moadon for a sad reason - to commemorate the 'Shloshim' of Mick Elman (♫). It turned into rather a pleasant evening, because it was full of lovely memories, stories, poems and music. The children (Vanessa and David) and grandchildren presented us with a beautiful evening - a true commemoration to a loved one.

• Debby Hatzor is back in the kibbutz after a prolonged stay in hospital. Izzy Devons is in Tel Hashomer hospital. We all wish Izzy a speedy return home. (Matty is working in the garden but we want to see Izzy back there, taking care of his lovely roses!).

The official date for our 40th Anniversary celebration of Kfar Hanassi has been decided on. It will take place over the weekend of the 23rd-24th of September. Please don't invite anyone for that weekend as we'd like to keep it "in the family".

• Me'ir, the librarian, will be going overseas from the 4th August until the 8th September. The library will only be open on Sunday and Monday evenings from 6 - 7 p.m. and not during the day.

POST: In future, all mail, apart from letters, will be sent by sea-mail. If you want anything to go by air you will be charged the difference. This, of course, applies to the whole kibbutz.

SHOE REPAIRS: The

to Ney at the Shoe-shop

Shabat Shalom
Edna.

חזל עוב חזל עוב חזל עוב

MANY HAPPY RETURNS OF THE DAY TO:-

- 31.7. Udi Wagner
Merav Amar
- 1.8. Betty Do'ari
Norman Englesberg
Aura Namali
Or-li Waisbort
Yanai Collett
Ehud Ellman
- 3.8. Mr. Solomon Jackson
Dalia Wagner
Michal Dadosh
Lotan Mizrachi
- 4.8. Bo'az Ney
Leor Ben-Ze'ev
Hagar Tubas
- 5.8. Tziona Mizrachi
- 6.8. David Devolt
Yochai Wolfin
Mali Amit

HAPPY ANNIVERSARY TO:-

- 31.7. Chanita and Zohar Ben-David
- 3.8. Sheila and Henry Ben-Yehuda
- 5.8. Leorah and Ronnie Weinstein
- 6.8. Merav and Giddi Eitam

JAHRZEIT

Mr. Yehuda Bernstein 21.8.59 (17th Av)
Mr. Harry Englesberg 13.8.71 (23rd Av)

STOP PRESS

As from Sunday, 31.7. the Mini
Market will be open every Sunday
evening from 6.00 - 7.00 p.m.
in addition to the usual hours.